

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/99/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120010723
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2120010723.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného A. S., nar. XX.X.XXXX v O., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 18.5.2020, č. k. 4PP/44/2020 - 35, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29.9.2020 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. S. zamietla.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 18.5.2020, č. k. 4PP/44/2020-35, podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 66 ods. 1 písm. a), b), § 66 ods. 2 Trestného zákona, žiadosť odsúdeného A. S. o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 7.9.2017, sp. zn.: 3T/223/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.6.2018, sp. zn.: 3To/9/2018 a rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 4.9.2013, sp. zn.: 5T/17/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30.9.2014, sp. zn.: 5To/64/2014, zamietol.

Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil tým, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody - vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu, ako i prvá materiálna podmienka - preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením svojich povinností, bol 3 krát disciplinárne odmenený, nebol disciplinárny potrestaný a jeho pracovná morálka bola v poriadku. Odsúdený však nesplnil druhú materiálnu podmienku - odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a viac sa nedostane do rozporu so zákonom. V tomto smere okresný súd poukázal na fakt, že odsúdený bol v minulosti podmienkovo prepustený, v skúšobnej dobe sa síce osvedčil, ale následne spáchal viacero ďalších trestných činov a to aj pomerne závažných. Celkovo mal 31 odsúdení, pričom u neho bola zistená aj špeciálna recidíva (majetková trestná činnosť). Ďalej poukázal aj na skutočnosť, že odsúdený sa nachádza vo výkone trestu v ústave so stredným stupňom stráženia, čo tiež svedčalo v neprospech žiadosti odsúdeného o podmienkové prepustenie, keďže prognóza polepšenia odsúdených, ktorí nevyužili zákonnú možnosť žiadosti o preradenie do ústavu s minimálnym stupňom stráženia (resp. tejto nebolo vyhovené) je horšia ako v prípade odsúdených v ústave s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil po jeho vyhlásení odsúdený sťažnosť, ktorú následne odôvodnil svojim podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 20.5.2020. V odôvodnení sťažnosti odsúdený uviedol, že mu bola okresným prokurátorom vytýkaná minulosť, za ktorú už bol odsúdený. Taktiež nebola pravda, že bol už trikrát vo výkone trestu, pretože keď bol v minulosti vo výkone trestu v roku 2013 bol amnestovaný, začo sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený. V minulosti už bol podmienkovo prepustený a aj sa osvedčil. Hodnotenie ÚVTOS bolo v jeho prospech, pretože za 6 rokov nebol ani raz disciplinárne potrestaný. Bol síce viac ako 30 krát súdne trestaný, ale minimálne 18 krát v súbehu. Ďalej v sťažnosti namietal skutočnosti týkajúce sa skutkov, za ktoré bol právoplatne odsúdený.

Prokurátor sa po vyhlásení uznesenia vzdal práva podať sťažnosť.

Krajský súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd z obsahu spisového materiálu zistil, že okresný súd, po obdržaní žiadosti odsúdeného o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, postupoval procesne správne, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa k svojmu návrhu na podmieňané prepustenie, zároveň vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného a rozhodol spôsobom, ktorý krajský súd považuje za správny a zákonný.

Podľa § 66 ods.1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmieňane prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieňaného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieňaného trestu odňatia slobody; b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieňaného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieňaného trestu odňatia slobody.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu aj krajský súd zistil, že odsúdený nespĺnil druhú materiálnu podmienku, teda, že vzhľadom na osobu odsúdeného a na jeho trestnú minulosť (31 záznamov v odpise Registra trestov), odsúdený nedáva dostatočné záruky na to, že v prípade podmieňaného prepustenia na slobodu bude viesť riadny život a viac sa do rozporu so zákonom nedostane. S odôvodnením napadnutého uznesenia ohľadom nespĺnenia druhej materiálnej podmienky zo strany odsúdeného sa sťažnostný súd plne stotožňuje a na dôvody uvedené súdom prvého stupňa, bez potreby ich opakovania, poukazuje. Náprava odsúdeného môže byť v tomto prípade zaručená len úplným vykonaním nepodmieňaného trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený.

K námietkam odsúdeného mal sťažnostný súd za potrebné uviesť, že z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že len dobré správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody samé o sebe ešte nemusí byť prejavom, že sa odsúdený polepšil, pretože môže ísť len o prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody prípadne o účelové konanie motivované výlučne snahou byť podmieňane prepustený, ktoré po odpadnutí motivácie dobrého správania nedáva záruku, že odsúdený povedie riadny život. K splneniu materiálnych podmienok pre podmieňané prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody teda dôjde až vtedy, keď vykonané dokazovanie predstavuje spoľahlivý podklad pre záver, že odsúdený sa vo výkone trestu odňatia slobody dobre správa, pretože si uvedomuje nesprávnosť svojho doterajšieho konania spočívajúceho v páchaní trestnej činnosti, je odhodlaný viacej takto nekonať, došlo uňho k zmene škodlivých návykov a nevhodných charakterových vlastností, ktoré viedli k páchaniu trestnej činnosti. Len pasívne prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody pre podmieňané prepustenie z výkonu takéhoto trestu zjavne nestačí, pričom odsúdený síce nebol disciplinárne potrestaný ako na to poukázal aj v námietkach, ale zodpovednosť za spáchaný trestný čin akceptuje minimálne.

Odsúdený tiež poukázal na uplatnenie fikcie neodsúdenia v niektorých prípadoch (aj pri amnestii), čo znamená, že sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. K uvedenému krajský súd uvádza, že daná okolnosť nebráni tomu, aby ju súd zohľadnil pri posudzovaní osobnosti odsúdeného, jeho náchylnosti k páchaniu trestnej činnosti, vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným právnymi predpismi a teda pri celkovom hodnotení možnosti nápravy odsúdeného. Zahľadením odsúdenia alebo zákonnou fikciou neodsúdenia totiž zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, nie však aj samotná skutočnosť, že páchatel' trestný čin spáchal, keďže aj zahľadené odsúdenie dáva obraz o osobe odsúdeného a jeho sklonoch páchať trestnú činnosť a oprávňuje súd skúmať existenciu očakávania vedenia riadneho života odsúdeným po jeho prípadnom podmieňanom prepustení z výkonu trestu. Z hodnotenia ústavu na výkon trestu odňatia slobody navyše vyplýva, že resocializačná prognóza odsúdeného je menej priaznivá, so stredným rizikom sociálneho zlyhania.

Námietky odsúdeného o tom, že bol nespravodlivo odsúdený, nemohol brať sťažnostný súd do úvahy, pretože jeho výhrady k právoplatne uznannej vine neboli predmetom tohto konania. Pokiaľ mal odsúdený nejaké výhrady k trestným konaniam, v ktorých bol uznaný vinným, mal možnosť využiť riadne opravné prostriedky alebo mimoriadne opravné prostriedky.

Krajský súd dáva do pozornosti odsúdenému, že cieľom podmieňaného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je to, aby sa odsúdený riadne správal a nedopúšťal sa trestnej činnosti len počas plynutia skúšobnej doby podmieňaného prepustenia, ale to, aby viedol riadny život aj po jej uplynutí. Je

dôležité poukázať na to, že odsúdený bol doposiaľ viackrát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť, boli mu uložené aj podmienené tresty odňatia slobody, kedy mal možnosť preukázať, že aj podmienený trest u neho splní svoj očakávaný prevýchovný účel, avšak opakovane sa dopúšťal trestnej činnosti. Vzhľadom na tieto skutočnosti, má aj sťažnostný súd za to, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmieneným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov. V danom prípade bolo prihliadnuté s poukazom na § 66 ods. 2 Trestného zákona aj na povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti (v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody za zločin) a v zmysle odpisu registra trestov aj na sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti (má až 31 záznamov v odpise registra trestov), kedy vo vzťahu k jeho osobe nemožno jednoznačne vyvodiť záver, že bude viesť na slobode riadny život, nakoľko sa jedná o osobu, ktorá opakovane pácha trestnú činnosť. Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.